

Sarema

Sarema is op het “Pont”-eiland een appartementencomplex, maisonnette en penthouseflat en vernoemd naar het eiland “*Saaremaa*”.

Saaremaa (Duits (hist.) en Zweeds: *Ösel*, Russisch: *Sarema*) is een eiland voor de westkust van Estland (Estonskaja) tussen de Oostzee en de Golf van Riga (Rizskij Zaliv). Het is het op één na grootste eiland in de Oostzee. Het meet 2.673 km² en telt 35.584 inwoners. Daarvan wonen er 15.000 in de hoofdplaats Kuressaare. De naam van het eiland betekent niet meer dan 'eiland' en dat geldt ook voor de Zweeds/Duitse naam. Samen met het naburige Muhu vormt Saaremaa een provincie (*maakond*).

Saaremaa is dicht bebost. Kenmerkend voor de begroeiing zijn de talrijke jeneverbesstruiken (*juniperus communis*). De kust is zeer gevarieerd met in het noorden bij Panga steile rotsen.

Cultuurhistorisch heeft Saaremaa veel te bieden. De hoofdplaats Kuressaare is ontstaan rond een bisschopsburcht en vanouds bekend als kuuroord. Veel van de kleine plaatsjes op Saaremaa hebben zeer oude kerken (onder meer: Valjala, Karja, Pöide, Kaarma) die ook een verdedigingsfunctie hadden.

Een opvallende attractie van Saaremaa is het *kratermeer van Kaali*, dat een doorsnee van 110 meter heeft en aan het begin van het eerste millennium v.Chr. ontstaan is door een meteorietinslag. Het is de best bereikbare meteorietkrater in Europa. Verder zijn delen van het eiland beschermd natuurgebied (zeldzame planten, eidereenden en andere zeevogels broeden hier).

Het eiland heeft een vaste verbinding met het naburige Muhu, waarmee het samen een provincie vormt. Muhu is vanuit de Estische haven Virtsu te bereiken. Ook is er een bootverbinding met Hiiumaa dat ten noorden van Saaremaa ligt. Tevens is er gedurende de zomermaanden een veerverbinding met Ventspils in Letland.

De geschiedenis van de Zweeds/Duitse benaming *Ösel* voor het eiland begint met de verovering van 1205 tot 1277 door Duitse ridders. De *Öselse* ridderschap is een van de levendigste van de Baltische ridderschappen.

Belangrijke personen:

- De Russische marineofficier Fabian Gottlieb von Bellingshausen is hier geboren.

Fabian Gottlieb von Bellingshausen (Lahhentagge, eiland Ösel, 20 september 1778 – Kronsjtadt, 13 januari 1852) was een marineofficier van Rusland en leider van de tweede expeditie om rond Antarctica te varen.

Bellingshausen werd geboren op Ösel, thans Saaremaa, een eiland voor de kust van Estland. Hij schreef zich in bij de Russische Marine toen hij 10 jaar oud was. Nadat hij afstudeerde aan de marineacademie van Kronsjtadt op 18-jarige leeftijd, werd hij al snel kapitein. Hij was een grote bewonderaar van James Cook en werd in 1803 gekozen om als eerste Rus de aarde om te varen, wat hij deed in 1806.

Toen *Alexander I* van Rusland een expeditie naar de Zuidpool goedkeurde in 1819 werd Bellingshausen opnieuw gekozen. Na het vertrekken uit Portsmouth, Engeland, op 5 september 1819 met twee schepen, de *Vostok* en de *Mirnyi*, was de expeditie de tweede die ooit de Zuidpoolcirkel overstak op 26 januari 1820.

Bellingshausens logboek toonde aan dat hij binnen 20 mijlen van het Antarctische vasteland raakte, maar het niet als land herkende. Hij wordt echter wel gezien als de ontdekker van het beruchte *Terra Australis*, in plaats van de Engelse Edward Bransfield of de Amerikaanse Nathaniel Palmer. Tijdens deze reis ontdekte en benoemde hij de Zuidelijke Shetlandeilanden, Peter I-eiland en een schiereiland van Antarctica dat hij de *Alexanderkust* noemde, maar recent werd omgedoopt tot *Alexandereiland*.

Bellingshausen kwam op 4 augustus 1821 zonder veel ophef terug aan in Rusland, en werd admiraal en gouverneur van Kronsjtadt tot zijn dood in 1852.